2024/3115

16.12.2024

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2024/3115

ze dne 27. listopadu 2024,

kterým se mění nařízení (EU) 2016/2031, pokud jde o víceleté programy průzkumů, hlášení týkající se výskytu regulovaných nekaranténních škodlivých organismů, dočasné výjimky ze zákazů dovozu a zvláštních požadavků na dovoz a zavedení postupů pro jejich udělování, dočasné dovozní požadavky na vysoce rizikové rostliny, rostlinné produkty a jiné předměty, zavedení postupů pro zařazení vysoce rizikových rostlin na seznam, obsah rostlinolékařských osvědčení a používání rostlinolékařských pasů a pokud jde o některé požadavky na podávání zpráv pro vymezená území a průzkumy za účelem zjištění výskytu škodlivých organismů, a kterým se mění nařízení (EU) 2017/625, pokud jde o některá hlášení nesouladu

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 43 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po předložení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([1]),

v souladu s řádným legislativním postupem ([2]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) K zajištění správného uplatňování nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2031 ([3]) je zapotřebí větší jasnost, transparentnost a soudržnost, neboť zdravé rostliny mají zásadní význam pro udržitelnou zemědělskou a zahradnickou produkci a přispívají k zabezpečení a bezpečnosti potravin a k ochraně životního prostředí proti škodlivým organismům.

(2) Nařízení (EU) 2016/2031 stanoví pravidla pro ochranná opatření proti škodlivým organismům rostlin. Tato pravidla zahrnují klasifikaci regulovaných škodlivých organismů a jejich zařazení na seznam, požadavky týkající se dovozu některých rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů na území Unie a jejich přemísťování na tomto území, průzkumy, hlášení ohnisek výskytu, opatření k eradikaci škodlivých organismů, pokud je zjištěn jejich výskyt na území Unie, a certifikaci.

(3) Nařízení (EU) 2016/2031 navíc obsahuje řadu požadavků na podávání zpráv v oblasti stanovování vymezených území a průzkumů za účelem zjištění výskytu karanténních škodlivých organismů pro Unii, prioritních škodlivých organismů a karanténních škodlivých organismů pro chráněné zóny. Tyto požadavky na podávání zpráv hrají klíčovou roli při zajišťování řádného monitorování a správného prosazování právních předpisů. Je však důležité tyto požadavky zefektivnit a zjednodušit v souladu se sdělením Komise ze dne 16. března 2023 nazvaným „Dlouhodobá konkurenceschopnost EU: výhled po roce 2030“ a prosazovat harmonizované, standardizované a digitalizované postupy, aby bylo zajištěno, že tyto požadavky splňují účel, pro který byly určeny, a aby se snížila byrokracie a omezila administrativní a finanční zátěž.

(4) V souladu s čl. 18 odst. 6 nařízení (EU) 2016/2031 mají členské státy Komisi a ostatním členským státům oznámit do 30. dubna každého roku počet a polohu stanovených vymezených území, dotčené škodlivé organismy a příslušná opatření přijatá během předchozího kalendářního roku.

([1]) Úř. věst. C, C/2024/1588, 5.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/1588/oj.
([2]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 24. dubna 2024 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 18. listopadu 2024.
([3]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2031 ze dne 26. října 2016 o ochranných opatřeních proti škodlivým organismům rostlin, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 228/2013, (EU) č. 652/2014 a (EU) č. 1143/2014 a o zrušení směrnic Rady 69/464/EHS, 74/647/EHS, 93/85/EHS, 98/57/ES, 2000/29/ES, 2006/91/ES a 2007/33/ES (Úř. věst. L 317, 23.11.2016, s. 4).

(5) Zkušenosti s uplatňováním nařízení (EU) 2016/2031 ukázaly, že pro účely koordinace rostlinolékařské politiky na úrovni Unie je účinnější ohlašovat vymezená území ihned po jejich stanovení. Okamžité ohlášení vymezených území členským státem pomáhá ostatním členským státům, Komisi a profesionálním provozovatelům získat povědomí o výskytu a šíření dotčeného škodlivého organismu a rozhodnout o dalších opatřeních, která mají být přijata. Je proto vhodné zahrnout do čl. 18 odst. 6 nařízení (EU) 2016/2031 povinnost členských států ohlašovat Komisi a ostatním členským státům vymezená území neprodleně po jejich stanovení společně s dotčenými škodlivými organismy a příslušnými přijatými opatřeními. Tato povinnost by nepřinesla žádnou novou administrativní zátěž, protože je již stanovena v příloze I bodě 7.1 prováděcího nařízení Komise (EU) 2019/1715 ([4]) a uplatňována všemi členskými státy. Stanovení této povinnosti v čl. 18 odst. 6 nařízení (EU) 2016/2031 by ještě více zvýšilo srozumitelnost použitelných pravidel týkajících se vymezených území, přičemž se rozumí, že příslušná povinnost stanovená v prováděcím nařízení (EU) 2019/1715 má být zrušena, aby se zabránilo překrývání příslušných ustanovení.

(6) Jak navíc vyplynulo ze zkušeností s uplatňováním čl. 18 odst. 6 nařízení (EU) 2016/2031, povinnost členských států ohlásit Komisi a ostatním členským státům do 30. dubna každého roku počet a polohu stanovených vymezených území, dotčené škodlivé organismy a příslušná opatření přijatá během předchozího kalendářního roku přidává pouze další administrativní zátěž a vzhledem k povinnosti okamžitého ohlašování vymezených území nepřináší žádnou praktickou hodnotu. Odpovídající ustanovení by proto mělo být odstraněno.

(7) Za účelem racionalizace ohlašovacích povinností a větší digitalizace hlášení by mělo být okamžité ohlášení vymezených území prováděno prostřednictvím elektronického systému hlášení uvedeného v článku 103 nařízení (EU) 2016/2031. Z důvodu jednotnosti by hlášení po zjištění výskytu dotčeného škodlivého organismu v nárazníkové zóně podle čl. 19 odst. 2 a rušení vymezených území podle čl. 19 odst. 4 uvedeného nařízení měla být rovněž prováděna prostřednictvím uvedeného elektronického systému hlášení.

(8) Zkušenosti ukázaly, že členské státy v některých případech potřebují pomoc odborníků, aby mohly rychle zasáhnout proti novým ohniskům výskytu určitých škodlivých organismů na svém území. Proto by měl být zřízen pohotovostní tým Unie pro zdraví rostlin (dále jen „tým“), jehož úkolem bude poskytovat členským státům na jejich žádost naléhavou pomoc v souvislosti s opatřeními, která mají být přijata podle článků 10 až 19, 27 a 28 nařízení (EU) 2016/2031 ohledně karanténních škodlivých organismů pro Unii, a s opatřeními, která mají být přijata podle článku 30 uvedeného nařízení. V zájmu ochrany území Unie před možnými ohnisky výskytu ve třetích zemích, které hraničí s územím Unie nebo představují pro toto území bezprostřední fytosanitární riziko, by mohl být tým rovněž k dispozici k tomu, aby na žádost jednoho nebo několika členských států a příslušné třetí země poskytl třetím zemím naléhavou pomoc v souvislosti s ohnisky výskytu karanténních škodlivých organismů pro Unii a škodlivých organismů, na které se vztahují opatření přijatá podle článku 30 uvedeného nařízení, na jejich území.

(9) Aby bylo zajištěno řádné fungování týmu, měla by Komise stanovit pravidla pro jeho jmenování, složení a financování. V zájmu zajištění lepší koordinace a větší účinnosti by členové týmu měli být jmenováni Komisí po konzultaci s dotčenými členskými státy nebo třetími zeměmi z odborníků navržených členskými státy a tito odborníci by měli mít různou specializaci týkající se zdraví rostlin.

(10) V souladu s čl. 22 odst. 3, čl. 24 odst. 2 a čl. 34 odst. 2 nařízení (EU) 2016/2031 mají členské státy každoročně do 30. dubna předložit Komisi a ostatním členským státům zprávu o výsledcích průzkumů provedených v předchozím kalendářním roce týkajících se výskytu určitých škodlivých organismů na území Unie, konkrétně karanténních škodlivých organismů pro Unii, škodlivých organismů, na něž se vztahují opatření přijatá podle článků 29 a 30 uvedeného nařízení, prioritních škodlivých organismů a karanténních škodlivých organismů pro chráněné zóny. Kromě toho čl. 23 odst. 2 nařízení (EU) 2016/2031 stanoví, že členské státy mají na vyžádání podat Komisi a ostatním členským státům informace o svých víceletých programech průzkumů po jejich přijetí. Za účelem racionalizace ohlašovacích povinností a větší digitalizace hlášení by měly být dotčené články změněny upřesněním toho, že tato hlášení mají být předkládána prostřednictvím elektronického systému hlášení uvedeného v článku 103 uvedeného nařízení.

([4]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2019/1715 ze dne 30. září 2019, kterým se stanoví pravidla pro fungování systému pro správu informací o úředních kontrolách a jeho systémových složek („nařízení o IMSOC“) (Úř. věst. L 261, 14.10.2019, s. 37).

(11) V souladu s čl. 23 odst. 1 třetím pododstavcem nařízení (EU) 2016/2031 se víceleté programy průzkumů mají přijímat na dobu pěti až sedmi let. S cílem zvládnout výzvy spojené s prováděním víceletých programů průzkumů a snížit administrativní zátěž příslušných orgánů by tato doba měla být prodloužena na deset let a tyto programy by měly podléhat přezkumu a aktualizaci.

(12) V čl. 30 odst. 1 druhém pododstavci nařízení (EU) 2016/2031 je stanoveno, že dospěje-li Komise k závěru, že jsou pro některý škodlivý organismus splněna kritéria týkající se škodlivých organismů, které nejsou uvedeny na seznamu karanténních škodlivých organismů pro Unii, stanovená v příloze I oddíle 3 pododdíle 2 uvedeného nařízení, má neprodleně přijmout prostřednictvím prováděcích aktů opatření na omezenou dobu, pokud jde o rizika představovaná uvedeným škodlivým organismem.

(13) Během provádění uvedeného ustanovení vyjádřily některé členské státy pochybnosti ohledně přesného rozsahu pojmu „opatření“, a zejména ohledně toho, zda zahrnuje opatření přijatá v rámci dovozu nebo vnitřního přemísťování zboží s cílem zabránit pronikání a šíření příslušného škodlivého organismu na území Unie. Z tohoto důvodu a z důvodu právní jasnosti a úplnosti by měl být čl. 30 odst. 1 nařízení (EU) 2016/2031 změněn tak, aby výslovně uváděl, že tato opatření mohou zahrnovat zákaz dovozu příslušného škodlivého organismu na území Unie, jeho přemísťování na tomto území nebo jeho držení, množení či vypouštění a požadavky týkající se dovozu rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů na území Unie a jejich přemísťování po území Unie. Podle článků 8 a 48 uvedeného nařízení je však i nadále možné udělovat v nezbytných případech výjimky z těchto zákazů, například pro relevantní výzkum nebo chov s ohledem na rezistenci nebo toleranci.

(14) Článek 41 nařízení (EU) 2016/2031 stanoví požadavek na prevenci výskytu karanténních škodlivých organismů pro Unii na rostlinách, rostlinných produktech či jiných předmětech. Odstavec 4 uvedeného článku stanoví, že pokud byly na území Unie dovezeny nebo na tomto území přemísťovány rostliny, rostlinné produkty či jiné předměty v rozporu s odstavcem 1 uvedeného článku, mají členské státy přijmout nezbytná opatření, jak je uvedeno v právních předpisech Unie o úředních kontrolách, a prostřednictvím elektronického systému hlášení uvedeného v článku 103 uvedeného nařízení o tom podat hlášení Komisi a ostatním členským státům.

(15) Článek 37 nařízení (EU) 2016/2031, který se týká opatření k prevenci výskytu regulovaných nekaranténních škodlivých organismů na rostlinách k pěstování nad stanovenými prahovými hodnotami při jejich dovozu na území Unie nebo přemísťování po tomto území, však nevymezuje požadavek ohlašovat nesoulad s příslušnými pravidly. Uvedený článek by proto měl být změněn tak, aby stanovoval, že v případě nesplnění požadavků na regulované nekaranténní škodlivé organismy mají členské státy přijmout nezbytná opatření a ohlásit to Komisi, ostatním členským státům a dotčeným třetím zemím prostřednictvím elektronického systému hlášení uvedeného v článku 103 uvedeného nařízení.

(16) Článek 104 nařízení (EU) 2016/2031, který se týká hlášení v případě výskytu škodlivých organismů, by proto měl rovněž obsahovat odkaz na čl. 37 odst. 10 uvedeného nařízení.

(17) Na Komisi by měla být přenesena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), pokud jde o doplnění nařízení (EU) 2016/2031 stanovením postupu pro vedení seznamu vysoce rizikových rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů podle čl. 42 odst. 1 uvedeného nařízení. Uvedený postup by měl obsahovat tyto prvky: přípravu důkazů pro posuzování vysoce rizikových rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů; opatření, která mají být přijata po obdržení uvedených důkazů; postupy pro toto hodnocení a nakládání s dokumentací týkající se důvěrnosti a ochrany údajů. To je nezbytné, protože ze zkušeností vyplývá, že stanovený postup pro vedení seznamu vysoce rizikových rostlin na by mohl členským státům, třetím zemím a dotčeným profesionálním provozovatelům zaručit transparentnost a důslednost. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů ([5]). Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.

([5]) Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

(18) V určitých případech je vhodné povolit dovoz některých rostlin, rostlinných produktů či jiných předmětů z určitých třetích zemí na území Unie výjimkou z příslušného zákazu stanoveného podle čl. 40 odst. 1 nařízení (EU) 2016/2031 nebo zvláštních a rovnocenných požadavků stanovených prováděcím aktem přijatým v souladu s čl. 41 odst. 2. Dotčené rostliny, rostlinné produkty a jiné předměty jsou v současné době uvedeny v přílohách VI a VII prováděcího nařízení Komise (EU) 2019/2072 ([6]). Jedná se o případy, kdy Komise obdržela důkazy odůvodňující přijetí dočasných výjimek s rovnocennými nebo přísnějšími požadavky, než jsou požadavky uvedené v článku 41 nařízení (EU) 2016/2031, nebo kdy třetí země o výjimku požádala a poskytla písemné záruky, že opatření, která uplatňuje na svém území, jsou účinná z hlediska snižování příslušného rizika, které tyto rostliny, rostlinné produkty či jiné předměty představují, a posouzení prokázalo, že riziko pro území Unie lze snížit na přijatelnou úroveň uplatněním určitých dočasných opatření stanovených v příloze II oddíle 1 bodech 2 a 3 nařízení (EU) 2016/2031.

(19) Komise by měla být v zájmu jasnosti, důslednosti a transparentnosti zmocněna k přijímání prováděcích aktů, v nichž by byly stanoveny tyto výjimky. V těchto aktech by pro úplnost měla být stanovena dočasná a přiměřená opatření, která jsou nezbytná ke snížení příslušného fytosanitárního rizika na přijatelnou úroveň. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ([7]).

(20) Aby byl zajištěn jejich včasný přezkum, neměla by být doba platnosti všech těchto prováděcích aktů delší než pět let. Ve výjimečných případech, je-li to odůvodněné na základě aktualizovaného posouzení, by mělo být možné tuto dobu prodloužit a dotčená výjimka by měla za účelem řešení případných fytosanitárních rizik podléhat změněným požadavkům.

(21) Na Komisi by měla být přenesena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o doplnění tohoto nařízení (EU) 2016/2031 o prvky týkající se postupu při udělování dočasných výjimek z čl. 40 odst. 2 a čl. 41 odst. 2 tohoto nařízení. To je nezbytné, protože zkušenosti získané od přijetí nařízení (EU) 2016/2031 ukázaly, že k tomu, aby měly dotčené členské státy, třetí země a profesionální provozovatelé zaručenou transparentnost a důslednost, je nutný standardizovaný postup udělování takových dočasných výjimek.

(22) V souladu s čl. 42 odst. 4 nařízení (EU) 2016/2031 se rostlina, rostlinný produkt či jiný předmět vyjme ze seznamu vysoce rizikových rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů, pokud se na základě posouzení rizik dospěje k závěru, že se na jejich dovoz na území Unie vztahuje zákaz nebo zvláštní požadavky nebo se na jejich dovoz nevztahují žádné požadavky. Zkušenosti s uplatňováním uvedeného článku však ukázaly, že v některých případech by dovoz těchto komodit na území Unie mohl podléhat zvláštním opatřením snižujícím příslušné fytosanitární riziko na přijatelnou úroveň, zatímco u některých relevantních škodlivých organismů se stále čeká na úplné posouzení. Z tohoto důvodu by Komisi měla být svěřena pravomoc k přijetí prováděcího aktu za účelem odstranění rostlin, rostlinných produktů či jiných předmětů ze seznamu vysoce rizikových rostlin, rostlinných produktů či jiných předmětů přijatého podle čl. 42 odst. 3 nařízení (EU) 2016/2031, pokud představují fytosanitární riziko, které dosud nebylo plně posouzeno a dosud pro ně nebyl přijat prováděcí akt podle čl. 42 odst. 4 tohoto nařízení. Za účelem snížení případného fytosanitárního rizika na přijatelnou úroveň by v prováděcích aktech přijatých na základě těchto pravomocí měla být stanovena dočasná opatření týkající se dovozu těchto rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů na území Unie, která by měla být omezena na přiměřenou a rozumnou dobu potřebnou k úplnému posouzení těchto rizik. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením (EU) č. 182/2011.

(23) V souladu s čl. 44 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2016/2031 má Komise na žádost určité třetí země stanovit prostřednictvím prováděcích aktů rovnocenné požadavky za předpokladu, že dotčená třetí země zajišťuje uplatňováním jednoho nebo více stanovených opatření prováděných pod úřední kontrolou takovou úroveň fytosanitární ochrany, která je rovnocenná zvláštním požadavkům, pokud jde o přemísťování dotčených rostlin, rostlinných produktů či jiných předmětů na území Unie.

([6]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2019/2072 ze dne 28. listopadu 2019, kterým se stanoví jednotné podmínky pro provádění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2031, pokud jde o ochranná opatření proti škodlivým organismům rostlin, a kterým se zrušuje nařízení Komise (ES) č. 690/2008 a mění prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/2019 (Úř. věst. L 319, 10.12.2019, s. 1).

([7]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

(24) Zkušenosti s uplatňováním uvedeného ustanovení ukázaly, že stanovení požadavků, které jsou rovnocenné pouze zvláštním požadavkům týkajícím se přemísťování rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů na území Unie, není v případě, že takové požadavky na přemísťování neexistují, přiměřené ani možné. Jedná se o častý případ, když se pravidla Unie týkají škodlivých organismů, které se vyskytují pouze ve třetích zemích, a nikoli na území Unie, a kdy byly přijaty pouze požadavky na dovoz komodit na území Unie.

(25) Z tohoto důvodu by požadovaná úroveň fytosanitární ochrany ze strany příslušné třetí země měla být rovněž rovnocenná platným zvláštním požadavkům, pokud jde o dovoz dotčených rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů ze všech nebo některých třetích zemí na území Unie.

(26) V souladu s čl. 71 odst. 2 nařízení (EU) 2016/2031 má být v rostlinolékařském osvědčení v oddíle s názvem „Dodatkové prohlášení" specifikován konkrétní požadavek, který je splněn, kdykoliv příslušný prováděcí akt, přijatý podle čl. 28 odst. 1 a 2, čl. 30 odst. 1 a 3, čl. 37 odst. 2, čl. 41 odst. 2 a 3 a čl. 54 odst. 2 a 3, umožňuje u těchto požadavků několik možností. Tato specifikace má zahrnovat plné znění příslušného požadavku.

(27) Z praxe při uplatňování nařízení (EU) 2016/2031 vyplynulo, že v rostlinolékařských osvědčeních by měl být uveden také odkaz na požadavky přijaté podle čl. 37 odst. 4 uvedeného nařízení, konkrétně na opatření, jejichž cílem je zabránit výskytu regulovaných nekaranténních škodlivých organismů na dotčených rostlinách k pěstování, jak je uvedeno v čl. 36 písm. f) uvedeného nařízení, v případě, že příslušný předpis stanovuje několik různých možností těchto požadavků. To je v souladu s přístupem týkajícím se karanténních škodlivých organismů pro Unii, neboť čl. 71 odst. 2 uvedeného nařízení odkazuje na prováděcí akt přijatý podle čl. 41 odst. 2 a 3 uvedeného nařízení. Poskytlo by to rovněž větší jasnost a jistotu příslušným orgánům, profesionálním provozovatelům a třetím zemím, pokud jde o uplatňování pravidel týkajících se regulovaných nekaranténních škodlivých organismů a dotčených rostlin k pěstování.

(28) Z tohoto důvodu by měl čl. 71 odst. 2 nařízení (EU) 2016/2031 obsahovat odkaz na prováděcí akty přijaté podle čl. 37 odst. 4 uvedeného nařízení. Kromě toho by měl být odstraněn odkaz na čl. 37 odst. 2 uvedeného nařízení, protože není relevantní pro obsah dodatkového prohlášení v rámci rostlinolékařského osvědčení. Komise by měla zajistit, aby do data použitelnosti uvedených změn byla pravidla týkající se výskytu regulovaných nekaranténních škodlivých organismů na rostlinách k pěstování aktualizována úpravou příslušných požadavků stanovených v prováděcím nařízení (EU) 2019/2072.

(29) V čl. 81 odst. 1 nařízení (EU) 2016/2031 je stanoveno, že rostlinolékařský pas nemá být vyžadován pro přemísťování rostlin, rostlinných produktů či jiných předmětů dodávaných přímo konečným uživatelům, včetně zahrádkářů. Tato výjimka se však nemá vztahovat na konečné uživatele, kteří uvedené rostliny, rostlinné produkty či jiné předměty získávají nákupem prostřednictvím smluv uzavřených na dálku.

(30) Zkušenosti od přijetí nařízení (EU) 2016/2031 ukázaly, v některých případech by k některým rostlinám, rostlinným produktům nebo jiným předmětům neměl být přiložen rostlinolékařský pas, i když jsou distribuovány prostřednictvím prodeje na dálku. Komisi by proto měla být svěřena pravomoc přijmout akt v přenesené pravomoci, které jí umožní stanovit, že čl. 81 odst. 1 písm. a) se za určitých podmínek nepoužije na konkrétní rostliny, rostlinné produkty nebo jiné předměty distribuované prodejem prostřednictvím smluv uzavřených na dálku. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením (EU) č. 182/2011.

(31) V souladu s článkem 88 nařízení (EU) 2016/2031 mají dotčení profesionální provozovatelé připojit rostlinolékařské pasy k obchodní jednotce dotčených rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů před tím, než jsou přemístěny na území Unie podle článku 79, nebo před jejich přemístěním do chráněné zóny či v rámci této zóny podle článku 80 uvedeného nařízení. Jestliže jsou uvedené rostliny, rostlinné produkty či jiné předměty převáženy v obalu, balíku nebo kontejneru, má být rostlinolékařský pas připojen k uvedenému obalu, balíku nebo kontejneru.

(32) Z obchodních praktik založených na nařízení (EU) 2016/2031 vyplývá, že v určitých případech není prakticky proveditelné připojit rostlinolékařské pasy k obchodním jednotkám sestávajícím z určitých rostlin, rostlinných produktů či jiných předmětů z důvodu jejich velikosti, tvaru nebo jiných zvláštních vlastností. Namísto toho by mělo být povoleno přemísťování obchodních jednotek sestávajících z těchto rostlin, rostlinných produktů či jiných předmětů na území Unie s rostlinolékařským pasem, který je s nimi spojen jinak než fyzickým připojením. Požadavky nařízení (EU) 2016/2031 na vydávání rostlinolékařských pasů pro příslušné rostliny, rostlinné produkty a jiné předměty by měly zůstat nezměněny.

(33) Komisi by proto měla být svěřena pravomoc přijmout akt v přenesené pravomoci, který umožní přemísťování některých rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů bez rostlinolékařského pasu připojeného k jejich obchodním jednotkám, a to z důvodu jejich velikosti, tvaru, způsobu balení nebo jiných zvláštních vlastností, které činí toto připojení nepraktickým. V tomto ohledu je nezbytné stanovit způsoby, které zajistí, aby byl rostlinolékařský pas používán i nadále, i když není připojen, a aby stále odkazoval na příslušné rostliny, rostlinné produkty a jiné předměty. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením (EU) č. 182/2011.

(34) Článek 94 nařízení (EU) 2016/2031 stanoví, že rostlinolékařské pasy se mají vydávat na stanovištích hraniční kontroly s cílem nahradit rostlinolékařská osvědčení pro rostliny, rostlinné produkty či jiné předměty dovezené na území Unie. Namísto vydávání rostlinolékařských pasů na stanovištích hraniční kontroly mohou členské státy již nahradit rostlinolékařské osvědčení ověřenou kopií původního rostlinolékařského osvědčení, které doprovází přemísťování rostliny, rostlinného produktu či jiného předmětu až do okamžiku, kdy je rostlinolékařský pas vydán. S cílem přispět k procesu digitalizace, snížit administrativní zátěž a ještě více využívat elektronický systém hlášení uvedený v článku 103 uvedeného nařízení by měly mít členské státy možnost použít v takových případech informace obsažené v tomto systému, a to za předpokladu, že elektronické rostlinolékařské osvědčení nebo digitální kopie rostlinolékařského osvědčení jsou v tomto systému přístupné a je na ně na žádost příslušných orgánů odkázáno. S ohledem na záruky poskytnuté prostřednictvím elektronického systému hlášení, pokud jde o bezpečný přístup k dokumentům, by taková možnost již neměla být omezena na území členského státu, v němž byly provedeny fytosanitární dovozní kontroly. Z podobných důvodů by se toto omezení na území členského státu nemělo vztahovat ani na používání ověřených kopií.

(35) V souladu s čl. 99 odst. 1 nařízení (EU) 2016/2031 je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci, kterými se uvedené nařízení doplňuje, tím, že stanoví prvky, jež musí být obsaženy v úředních potvrzeních určených konkrétně pro rostliny, rostlinné produkty či jiné předměty kromě dřevěného obalového materiálu, které jsou vyžadovány příslušnými mezinárodními normami. Od přijetí nařízení (EU) 2016/2031 nebyly žádné takové mezinárodní normy přijaty a žádná mezinárodní organizace v současné době neprovádí přípravné práce týkající se jejich vypracování. V důsledku toho není možné přijmout tyto akty v přenesené pravomoci, a proto nelze dovážet rostliny, rostlinné produkty či jiné předměty na území Unie s uvedenými úředními potvrzeními jako alternativy k rostlinolékařským osvědčením.

(36) Kromě toho, a v souladu s některými prováděcími akty přijatými podle směrnic Rady 77/93/EHS ([8]) a 2000/29/ES ([9]), jsou rostliny, rostlinné produkty a jiné předměty stále dováženy na území Unie spolu s jinými úředními potvrzeními než s rostlinolékařskými osvědčeními vydanými v několika třetích zemích. Těmito akty jsou zejména rozhodnutí Komise 93/365/EHS ([10]), 93/422/EHS ([11]) a 93/423/EHS ([12]) a prováděcí rozhodnutí Komise 2013/780/EU ([13]). Tato rozhodnutí byla přijata v době, kdy neexistovaly žádné relevantní mezinárodní normy, a jsou stále v platnosti.

(37) Ze zkušeností získaných při uplatňování nařízení (EU) 2016/2031 a rozhodnutí 93/365/EHS, 93/422/EHS, 93/423/EHS a 2013/780/EU vyplývá, že úřední potvrzení, na která odkazují, poskytují dostatečné záruky pro fytosanitární ochranu území Unie, přestože nikdy neexistovaly žádné příslušné mezinárodní normy. Z tohoto důvodu a v zájmu zajištění dalšího používání úředních potvrzení podle nařízení (EU) 2016/2031 by měla být z čl. 99 odst. 1 uvedeného nařízení vypuštěna podmínka, že jsou dané prvky dotčeného aktu v přenesené pravomoci vyžadovány příslušnými mezinárodními normami.

([8]) Směrnice Rady 77/93/EHS ze dne 21. prosince 1976 o ochranných opatřeních proti zavlékání organismů škodlivých rostlinám nebo rostlinným produktům do členských států (Úř. věst. L 26, 31.1.1977, s. 20).

([9]) Směrnice Rady 2000/29/ES ze dne 8. května 2000 o ochranných opatřeních proti zavlékání organismů škodlivých rostlinám nebo rostlinným produktům do Společenství a proti jejich rozšiřování na území Společenství (Úř. věst. L 169, 10.7.2000, s. 1).

([10]) Rozhodnutí Komise 93/365/EHS ze dne 2. června 1993, kterým se členské státy opravňují ke stanovení odchylek od některých ustanovení směrnice Rady 77/93/EHS ohledně tepelně ošetřeného dřeva jehličnanů pocházejícího z Kanady a kterým se stanoví podrobnosti systému ukazatelů pro tepelně ošetřené dřevo (Úř. věst. L 151, 23.6.1993, s. 38).

([11]) Rozhodnutí Komise 93/422/EHS ze dne 22. června 1993, kterým se členské státy opravňují ke stanovení odchylek od některých ustanovení směrnice Rady 77/93/EHS ohledně uměle vysušeného dřeva jehličnanů pocházejícího z Kanady a kterým se stanoví podrobnosti systému ukazatelů pro uměle vysušené dřevo (Úř. věst. L 195, 4.8.1993, s. 51).

([12]) Rozhodnutí Komise 93/423/EHS ze dne 22. června 1993, kterým se členské státy opravňují ke stanovení odchylek od některých ustanovení směrnice Rady 77/93/EHS ohledně uměle vysušeného dřeva jehličnanů pocházejícího ze Spojených států amerických a kterým se stanoví podrobnosti systému ukazatelů pro uměle vysušené dřevo (Úř. věst. L 195, 4.8.1993, s. 55).

([13]) Prováděcí rozhodnutí Komise 2013/780/EU ze dne 18. prosince 2013, kterým se stanoví odchylka od čl. 13 odst. 1 bodu ii) směrnice Rady 2000/29/ES, pokud jde o řezivo prosté kůry rodu Quercus L., Platanus L. a druhu Acer saccharum Marsh. původem ze Spojených států amerických (Úř. věst. L 346, 20.12.2013, s. 61).

(38) V souladu s článkem 103 nařízení (EU) 2016/2031 má Komise zřídit elektronický systém hlášení, který má sloužit k podávání hlášení členskými státy. Aby se zajistila použitelnost tohoto elektronického systému i při předkládání zpráv, jako jsou zprávy související s průzkumy za účelem zjištění výskytu karanténních škodlivých organismů pro Unii, prioritních škodlivých organismů, škodlivých organismů, na které se vztahují opatření přijatá podle článků 29 a 30 uvedeného nařízení, a karanténních škodlivých organismů pro chráněné zóny, měl by být čl. 103 první pododstavec uvedeného nařízení změněn tak, aby zahrnovala rovněž předkládání zpráv členskými státy. To je nezbytné pro racionalizaci systému podávání zpráv a posílení procesu digitalizace fytosanitárních opatření.

(39) Nařízení (EU) 2016/2031 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.

(40) Zkušenosti s uplatňováním nařízení (EU) 2016/2031 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 ([14]) ukázaly, že povinnost oznamovat skutečnost, že chybí rostlinolékařské osvědčení nebo jiná úřední potvrzení v případě rostlin, rostlinných produktů či jiných předmětů, které jsou dováženy do Unie jako součást osobních zavazadel cestujících nebo prostřednictvím poštovních služeb a jsou určeny k osobní spotřebě nebo použití, přestavuje vzhledem k danému fytosanitárnímu riziku nepřiměřenou administrativní zátěž příslušných orgánů. Oznámení takových zásilek, pokud se na ně vztahují opatření uvedená v čl. 1 odst. 2 písm. g) nařízení (EU) 2017/625, by proto mělo být vyňato z působnosti čl. 66 odst. 5 uvedeného nařízení, pokud se nesoulad týká skutečnosti, že chybí rostlinolékařské osvědčení nebo jiná úřední potvrzení podle čl. 99 odst. 1 nařízení (EU) 2016/2031. Příslušné orgány by však o těchto případech nesouladu měly vést záznamy, aby byl k dispozici účinný přehled o původu a povaze případů nesouladu v každém členském státě, a každoročně by měly podávat zprávy obsahující shrnutí těchto záznamů Komisi a příslušným orgánům ostatních členských států. V zájmu racionalizace ohlašovací povinnosti a větší digitalizace hlášení by tyto zprávy měly být předkládány prostřednictvím systému pro správu informací o úředních kontrolách (IMSOC) uvedeného v článku 131 nařízení (EU) 2017/625.

(41) Aby se třetí země a jejich profesionální provozovatelé mohli přizpůsobit novým pravidlům pro vydávání rostlinolékařských osvědčení týkajících se souladu s příslušnými pravidly pro regulované nekaranténní škodlivé organismy, měla by se změna čl. 71 odst. 2 nařízení (EU) 2016/2031 použít od 18 měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Změny nařízení (EU) 2016/2031

Nařízení (EU) 2016/2031 se mění takto:

1) V čl. 18 odst. 6 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Členské státy ohlásí Komisi a ostatním členským státům vymezená území bezprostředně po jejich stanovení společně s dotčenými škodlivými organismy a příslušnými přijatými opatřeními. Tato hlášení se podávají prostřednictvím elektronického systému hlášení uvedeného v článku 103.“

2) V článku 19 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„8. Zjištění výskytu dotčeného škodlivého organismu v nárazníkové zóně uvedené v odstavci 2 tohoto článku a zrušení vymezených území podle odstavce 4 tohoto článku se ohlašují prostřednictvím elektronického systému hlášení uvedeného v článku 103.“

3) Vkládá se nový článek, který zní:

([14]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 ze dne 15. března 2017 o úředních kontrolách a jiných úředních činnostech prováděných s cílem zajistit uplatňování potravinového a krmivového práva a pravidel týkajících se zdraví zvířat a dobrých životních podmínek zvířat, zdraví rostlin a přípravků na ochranu rostlin, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001, (ES) č. 396/2005, (ES) č. 1069/2009, (ES) č. 1107/2009, (EU) č. 1151/2012, (EU) č. 652/2014, (EU) 2016/429 a (EU) 2016/2031, nařízení Rady (ES) č. 1/2005 a (ES) č. 1099/2009 a směrnic Rady 98/58/ES, 1999/74/ES, 2007/43/ES, 2008/119/ES a 2008/120/ES a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 a (ES) č. 882/2004, směrnic Rady 89/608/EHS, 89/662/EHS, 90/425/EHS, 91/496/EHS, 96/23/ES, 96/93/ES a 97/78/ES a rozhodnutí Rady 92/438/EHS (nařízení o úředních kontrolách) Úř. věst. L 95, 7.4.2017, s. 1).

„Článek 19a

Pohotovostní tým Unie pro zdraví rostlin

1. Zřizuje se pohotovostní tým Unie pro zdraví rostlin (dále jen ‚tým') složený z odborníků, jehož úkolem je poskytovat členským státům na jejich žádost naléhavou pomoc v souvislosti s opatřeními, která mají být přijata podle článků 10 až 19, 27 a 28, pokud jde o nová ohniska výskytu karanténních škodlivých organismů pro Unii a škodlivých organismů, na které se vztahují opatření přijatá podle článku 30. V odůvodněných případech může tým poskytnout naléhavou pomoc rovněž třetím zemím, které sousedí s územím Unie nebo představují pro toto území bezprostřední fytosanitární riziko, a to na žádost jednoho nebo více členských států a příslušné třetí země, v souvislosti s ohnisky výskytu karanténních škodlivých organismů pro Unii a škodlivých organismů, na které se vztahují opatření přijatá podle článku 30, na jejich území.

Pro každý případ pomoci jmenuje Komise konkrétní členy týmu na základě jejich odborných znalostí a po konzultaci s dotčeným členským státem nebo příslušnou třetí zemí.

Tato pomoc může zahrnovat zejména:

a) vědeckou, technickou a řídící pomoc na místě nebo na dálku, pokud jde o eradikaci škodlivých organismů, prevenci jejich šíření a další opatření, v úzké spolupráci s příslušnými orgány členského státu nebo třetí země, jehož se týká ohnisko výskytu škodlivého organismu nebo podezření na takové ohnisko výskytu,

b) specifické vědecké poradenství ohledně vhodných diagnostických metod, je-li to vhodné, v koordinaci s příslušnou referenční laboratoří Evropské unie uvedenou v článku 94 nařízení (EU) 2017/625 a s dalšími referenčními laboratořemi,

c) zvláštní pomoc, je-li to vhodné, na podporu koordinace činnosti příslušných orgánů členských států nebo třetích zemí a činnosti těchto laboratoří.

Obsah, podmínky a načasování této pomoci určí Komise po dohodě s dotčeným členským státem nebo třetí zemí a příslušnými členskými státy, které odborníky poskytly.

2. Členské státy mohou Komisi předložit seznam odborníků, které navrhují ke jmenování za členy týmu, a tento seznam průběžně aktualizují. Při té příležitosti poskytnou veškeré příslušné informace o profesním profilu a oblasti specializace každého navrženého odborníka.

3. Členové týmu mají nárok na odměnu za svou účast na činnosti týmu na místě a případně za výkon funkce vedoucího týmu nebo zpravodaje pro konkrétní misi pomoci.

Odměnu a náhradu výdajů za cestu a pobyt vyplácí Komise v souladu s pravidly pro náhradu výdajů za cestu a pobyt a jiných výdajů odborníků."

4) V čl. 22 odst. 3 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Do 30. dubna každého roku předloží členské státy Komisi a ostatním členským státům zprávu o výsledcích průzkumů uvedených v odstavci 1, které byly provedeny v předchozím kalendářním roce. Uvedené zprávy zahrnují informace o tom, kde byly průzkumy provedeny, a dále informace o jejich časovém rozvržení, škodlivých organismech a dotčených rostlinách, rostlinných produktech či jiných předmětech, počtu prohlídek a odebraných vzorků a zjištěních týkajících se výskytu jednotlivých dotčených škodlivých organismů. Tyto zprávy se předkládají prostřednictvím elektronického systému hlášení uvedeného v článku 103."

5) Článek 23 se mění takto:

a) v odstavci 1 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Víceleté programy průzkumů se přijímají na dobu pěti až deseti let. Tyto programy se přezkoumávají a aktualizují na základě platných pravidel a fytosanitární situace na daném území.";

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Členské státy na žádost Komise ohlásí své víceleté programy průzkumů Komisi a ostatním členským státům. Tato hlášení se podávají prostřednictvím elektronického systému hlášení uvedeného v článku 103.“

6) V článku 24 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Do 30. dubna každého roku předloží členské státy Komisi a ostatním členským státům zprávu o výsledcích průzkumů uvedených v odstavci 1, které byly provedeny v předchozím kalendářním roce. Tyto zprávy se předkládají prostřednictvím elektronického systému hlášení uvedeného v článku 103.“

7) V článku 25 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Pohotovostní plány lze kombinovat pro větší počet prioritních škodlivých organismů s podobnou biologií a okruhem hostitelských druhů. V takovém případě se pohotovostní plán skládá z obecné části společné pro všechny prioritní škodlivé organismy, na něž se vztahuje, a ze specifických částí pro jednotlivé dotčené prioritní škodlivé organismy. Podobně mohou členské státy spolupracovat na synchronizaci pohotovostních plánů pro určité druhy, případně pro prioritní druhy škodlivých organismů s podobnou biologií a překrývajícími se nebo sousedícími okruhy hostitelských druhů.“

8) V čl. 30 odst. 1 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Uvedenými opatřeními se ve vhodných případech konkrétně pro každý z dotčených škodlivých organismů provádí jedno nebo více ustanovení uvedených v čl. 28 odst. 1 prvním pododstavci písm. a) až g). Opatření mohou zahrnovat zákaz dovozu tohoto škodlivého organismu na území Unie, jeho přemísťování na tomto území nebo jeho držení, množení či vypouštění na území Unie a požadavky týkající se dovozu rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů na území Unie a jejich přemísťování na tomto území.“

9) V článku 34 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Do 30. dubna každého roku informují členské státy Komisi a ostatní členské státy o výsledcích průzkumů uvedených v odstavci 1, které byly provedeny v předchozím kalendářním roce. Tato oznámení se podávají prostřednictvím elektronického systému hlášení uvedeného v článku 103.“

10) V článku 37 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„10. Pokud byly na území Unie dovezeny nebo na tomto území přemístěny rostliny k pěstování v nesouladu s odstavcem 1 tohoto článku, přijmou členské státy nezbytná opatření a prostřednictvím elektronického systému hlášení uvedeného v článku 103 o uvedeném nesouladu a uvedených opatřeních podají hlášení Komisi a ostatním členským státům.

Členské státy oznámí tato opatření rovněž třetí zemi, z níž byly rostliny k pěstování na území Unie dovezeny.“

11) V článku 42 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„1a. Komisi je svěřena pravomoc přijmout akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 105, kterým se doplňuje toto nařízení stanovením postupu pro vedení seznamu vysoce rizikových rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů.

Tento akt v přenesené pravomoci stanoví všechny tyto prvky:

a) přípravu důkazů pro posuzování vysoce rizikových rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů;

b) kroky, které mají být podniknuty po obdržení uvedených důkazů;

c) postupy pro toto posuzování;

d) nakládání se spisy týkajícími se důvěrnosti a ochrany údajů.“

12) Vkládá se nový článek 42a, který zní:

„Článek 42a

Dočasné výjimky ze zákazů stanovených v článcích 40 a 42 a z požadavků uvedených v článku 41

1. Odchylně od čl. 40 odst. 1 a čl. 41 odst. 1 může Komise prostřednictvím prováděcích aktů přijímat dočasné výjimky ze zákazu stanoveného v čl. 40 odst. 1 a ze zvláštních a rovnocenných požadavků uvedených v čl. 41 odst. 2, pokud jde o dovoz určitých rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů pocházejících z jedné nebo více třetích zemí a představujících fytosanitární riziko, které dosud nebylo v plném rozsahu posouzeno, na území Unie.

Tyto prováděcí akty:

a) stanoví dočasná opatření týkající se dovozu uvedených rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů na území Unie v souladu se zásadami stanovenými v příloze II oddíle 2 a

b) mění příslušné části prováděcích aktů uvedených v čl. 40 odst. 2 a čl. 41 odst. 2 vložením odkazu na výjimku týkající se dotčené rostliny, rostlinného produktu či jiného předmětu.

2. Dočasné výjimky uvedené v odstavci 1 lze přijmout pouze tehdy, jsou-li splněny tyto podmínky:

a) i) Komise obdržela důkazy odůvodňující přijetí dočasných výjimek s rovnocennými nebo přísnějšími požadavky, než jsou požadavky uvedené v článku 41, nebo

ii) dotčená třetí země podala Komisi žádost obsahující oficiální písemné záruky pro uplatňování opatření, která jsou nezbytná k řešení dotčeného fytosanitárního rizika, na jejím území před podáním žádosti a v okamžiku podání žádosti a

b) z posouzení vyplynulo, že uvedené rostliny, rostlinné produkty či jiné předměty představují riziko, které lze snížit na přijatelnou úroveň uplatněním opatření nezbytných k řešení dotčeného fytosanitárního rizika.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijmout akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 105, jimž se doplňuje toto nařízení, pokud jde o postup, který je třeba dodržet při udělování dočasných výjimek uvedených v odstavci 1 tohoto článku. Uvedený akt v přenesené pravomoci stanoví následující prvky tohoto postupu:

a) příprava, obsah a předložení žádostí a dokumentací dotčenými třetími zeměmi;

b) kroky, které mají být podniknuty po obdržení uvedených žádostí a dokumentací, případně včetně konzultací s vědeckými subjekty nebo zvážení vědeckých stanovisek či studií;

c) vyřizování žádostí a dokumentací týkajících se důvěrnosti a ochrany údajů.

4. Odchylně od čl. 42 odst. 2 může Komise prostřednictvím prováděcích aktů přijímat dočasné výjimky z aktů uvedených v čl. 42 odst. 3, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) fytosanitární riziko u dotčených vysoce rizikových rostlin, rostlinných produktů či jiných předmětů dosud nebylo v plném rozsahu posouzeno;

b) z předběžného posouzení vyplynulo, že uvedené rostliny, rostlinné produkty či jiné předměty představují riziko, které lze snížit na přijatelnou úroveň uplatněním opatření nezbytných k řešení dotčeného fytosanitárního rizika;

c) dosud nebyl přijat žádný prováděcí akt podle čl. 42 odst. 4, pokud jde o dotčené rostliny, rostlinné produkty či jiné předměty.

Uvedené prováděcí akty stanoví dočasná opatření, pokud jde o dovoz uvedených rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů do Unie, která jsou nezbytná ke snížení příslušného fytosanitárního rizika na přijatelnou úroveň.

5. Prováděcí akty uvedené v odstavcích 1 a 4 stanoví, že dotčená třetí země každoročně podává zprávu o uplatňování příslušných dočasných opatření. Pokud ze zprávy vyplyne, že dotčené riziko není náležitě řešeno opatřeními, o nichž zpráva pojednává, akt, v němž jsou stanovena uvedená opatření, se buď neprodleně zruší, nebo podle potřeby změní.

6. Doba platnosti prováděcích aktů uvedených v odstavci 1 nesmí být delší než pět let. Tato doba však může být prodloužena a dotčená výjimka může podléhat změněným požadavkům, je-li to odůvodněno na základě aktualizovaného posouzení.

7. Prováděcí akty uvedené v odstavcích 1 a 4 se přijímají přezkumným postupem podle čl. 107 odst. 2.“

13) V čl. 44 odst. 1 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) dotčená třetí země zajišťuje uplatňováním jednoho nebo více stanovených opatření prováděných pod úřední kontrolou takovou úroveň fytosanitární ochrany, která je rovnocenná zvláštním požadavkům, pokud jde o dovoz nebo přemísťování dotčených rostlin, rostlinných produktů či jiných předmětů z jiných třetích zemí na území Unie;“.

14) V článku 71 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. V rostlinolékařském osvědčení je v oddíle s názvem ‚Dodatkové prohlášení‘ specifikován konkrétní požadavek, který je splněn, kdykoliv příslušný prováděcí akt přijatý podle čl. 28 odst. 1 a 2, čl. 30 odst. 1 a 3, čl. 37 odst. 4, čl. 41 odst. 2 a 3 a čl. 54 odst. 2 a 3 umožňuje u těchto požadavků několik různých možností. Tato specifikace zahrnuje plné znění příslušného požadavku. V případě jedné nebo více kategorií rostlin k pěstování uvedených v čl. 37 odst. 7, pokud jde o regulované nekaranténní škodlivé organismy pro Unii, musí tato specifikace zahrnovat plné znění příslušné možnosti pro dotčenou kategorii.“

15) V článku 81 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„3. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit případy, kdy se odst. 1 písm. a) tohoto článku nepoužije na konkrétní rostliny, rostlinné produkty nebo jiné předměty distribuované prodejem prostřednictvím smluv uzavřených na dálku. V těchto prováděcích aktech mohou být stanoveny podmínky pro jejich uplatňování. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 107 odst. 2.“

16) V článku 88 se doplňují nové pododstavce, které znějí:

„Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit opatření, v nichž:

a) určí rostliny, rostlinné produkty a jiné předměty, které mohou být odchylně od prvního pododstavce přemísťovány uvnitř Unie s rostlinolékařským pasem, jenž je s nimi spojen jiným způsobem, než je fyzické připojení, z důvodu jejich velikosti, tvaru nebo způsobu balení, které toto připojení znemožňují nebo velmi ztěžují, a

b) stanoví pravidla, která zajistí, aby dotčený rostlinolékařský pas, přestože není připojen, stále odkazoval na příslušné rostliny, rostlinné produkty a jiné předměty.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 107 odst. 2.“

17) V článku 94 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Odchylně od odst. 1 prvního pododstavce se mohou členské státy rozhodnout nahradit rostlinolékařské osvědčení v místě vstupu dotčené rostliny, rostlinného produktu či jiného předmětu na území Unie

a) ověřenou kopií původního rostlinolékařského osvědčení, kterou vydá příslušný orgán a která je přiložena k dotčené rostlině, rostlinnému produktu či jinému předmětu při přemísťování pouze do místa, kde je vydán rostlinolékařský pas, nebo

b) informacemi obsaženými v elektronickém systému hlášení uvedeném v článku 103 pod podmínkou, že elektronické rostlinolékařské osvědčení nebo jeho digitální kopie jsou v tomto systému přístupné a je na ně na žádost příslušných orgánů odkázáno během přemísťování dotčené rostliny, rostlinného produktu či jiného předmětu až do místa, kde je vydán rostlinolékařský pas.“

18) V článku 99 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 105, kterými se doplňuje toto nařízení tím, že se stanoví prvky, jež musí být obsaženy v úředních potvrzeních určených konkrétně pro rostliny, rostlinné produkty či jiné předměty kromě dřevěného obalového materiálu coby doklad o provedení opatření přijatých na základě čl. 28 odst. 1 či 2, čl. 30 odst. 1 či 3, čl. 41 odst. 2 či 3, článku 44 nebo čl. 54 odst. 2 či 3.“

19) V článku 103 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Komise zřídí elektronický systém hlášení, který slouží k podávání hlášení a zpráv členskými státy.“

20) V čl. 104 prvním pododstavci se uvozující text nahrazuje tímto:

„Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit zvláštní pravidla týkající se podávání hlášení uvedených v čl. 9 odst. 1 a 2, článku 11, čl. 17 odst. 3, čl. 18 odst. 6, čl. 19 odst. 2 a 8, čl. 28 odst. 7, čl. 29 odst. 3 prvním pododstavci, čl. 30 odst. 8, čl. 33 odst. 1, čl. 37 odst. 10, čl. 40 odst. 4, čl. 41 odst. 4, čl. 46 odst. 4, čl. 49 odst. 6, čl. 53 odst. 4, čl. 54 odst. 4, čl. 60 odst. 2, čl. 77 odst. 2 a čl. 95 odst. 5. Tato pravidla se týkají jednoho nebo více z těchto prvků:“.

21) Článek 105 se mění takto:

a) v odstavci 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 42 odst. 1a a čl. 42a odst. 3 je svěřena Komisi na dobu pěti let od 5. ledna 2025. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 6 odst. 2, článku 7, čl. 8 odst. 5, čl. 19 odst. 7, článku 21, čl. 32 odst. 5, čl. 34 odst. 1, článku 38, čl. 42 odst. 1a, čl. 42a odst. 3, čl. 43 odst. 2, čl. 46 odst. 2, čl. 48 odst. 5, článku 51, čl. 65 odst. 4, čl. 71 odst. 4, čl. 76 odst. 4, čl. 81 odst. 2, čl. 83 odst. 6, čl. 87 odst. 4, čl. 89 odst. 2, čl. 96 odst. 2, čl. 98 odst. 1, čl. 99 odst. 1, čl. 100 odst. 4, čl. 101 odst. 5 a čl. 102 odst. 6 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.“;

c) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 6 odst. 2, článku 7, čl. 8 odst. 5, čl. 19 odst. 7, článku 21, čl. 32 odst. 5, čl. 34 odst. 1, článku 38, čl. 42 odst. 1a, čl. 42a odst. 3, čl. 43 odst. 2, čl. 46 odst. 2, čl. 48 odst. 5, článku 51, čl. 65 odst. 4, čl. 71 odst. 4, čl. 76 odst. 4, čl. 81 odst. 2, čl. 83 odst. 6, čl. 87 odst. 4, čl. 89 odst. 2, čl. 96 odst. 2, čl. 98 odst. 1, čl. 99 odst. 1, čl. 100 odst. 4, čl. 101 odst. 5 a čl. 102 odst. 6 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.“

Článek 2

Změna nařízení (EU) 2017/625

V článku 66 nařízení (EU) 2017/625 se vkládá nový odstavec, který zní:

„5a. Rostliny, rostlinné produkty či jiné předměty, na něž se vztahují opatření uvedená v čl. 1 odst. 2 písm. g) a které vstupují do Unie jako součást osobních zavazadel cestujících nebo prostřednictvím poštovních služeb a jsou určeny k osobní spotřebě nebo použití, jsou osvobozeny od oznamovací povinnosti stanovené v odstavci 5 tohoto článku, pokud se nesoulad týká toho, že k těmto předmětům chybí rostlinolékařské osvědčení nebo jiné úřední potvrzení podle čl. 99 odst. 1 nařízení (EU) 2016/2031.

Příslušné orgány vedou o těchto případech nesouladu záznamy a každoročně předkládají Komisi a příslušným orgánům ostatních členských států zprávu obsahující shrnutí těchto záznamů.

Tato zpráva se předkládá prostřednictvím systému IMSOC.“

Článek 3

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Ustanovení čl. 1 bodu 14 se použije ode dne 6. července 2026.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 27. listopadu 2024.

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předsedkyně	*předseda*
R. METSOLA	BÓKA J.